

uv. zák. k ex. ř. zůstal v platnosti a který upravuje postup stolic pro případ, že světské úřady odepřely evangelické církevní obci pomoc k vydobytí přírážek uložených k evangelickým církevním účelům. Podle tohoto předpisu přísluší evangelické církevní obci proti odepření pomoci světského úřadu právo stížnosti u vyššího politického úřadu prostřednictvím nadřízeného církevního úřadu. Není pochybnosti o tom, že u vyššího politického úřadu nebylo by lze si stěžovati na rozhodnutí soudu, z čehož důsledně plyne, že § 10 zmíněného cís. patentu, mluvě o světských úřadech, má na zřeteli jen úřady politické, nikoliv soudy. Správně tedy rozhodl soud první stolice ve shodě s rozhodnutím bývalého nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 12. listopadu 1899, čís. 13.394 (sb. min. sprav. čís. 113), že představenstvo spojených německých evangelických obcí v Praze není podle zákona oprávněno bezprostředně samo navrhopati soudní exekuci k vydobytí nezaplacených příspěvků, nýbrž že jest se mu za tím účelem obrátiti na příslušný úřad politický.

Čís. 11025.

Není-li dohody o tom, jak má býti jistota podle § 27 směn. zák. zřízena, má směnečný věřitel nárok jen na to, by dlužník složil hotově k soudu směnečnou sumu k zajištění směnečné pohledávky a lze na základě směnečných zajišťovacích příkazů povolití exekuci jen k vydobytí tohoto nároku, nikoliv však k zajištění směnečné pohledávky ve smyslu §§ 370, 371 a 374 ex. ř.

K taxativně vypočteným exekučním titulům v §§ 370 a 371 ex. ř. nepatří směnečný zajišťovací příkaz podle § 27 směn. zák.

(Rozh. ze dne 22. září 1931, R I 697/31.)

Na základě směnečných zajišťovacích příkazů navrhl věřitel proti dlužníku k zajištění směnečné pohledávky povolení exekuce knihovním záznamem zástavního práva na dlužníkově nemovitosti. Soud první stolice exekuční návrh zamítl, ježto usnesením ze dne 11. května 1931 bylo o jmění dlužníka zahájeno vyrovnací řízení. Rekursní soud exekuci povolil. Důvody: Názoru prvního soudu nelze přisvědčiti, ježto podle § 27 směn. zák. lze za akceptovanou směnečnou sumu požadovati a směnečnou žalobou vymáhati jistotu, požádal-li dlužník o vyrovnání. Ježto zahájení vyrovnacího řízení bylo předpokladem pro vydání směnečného zajišťovacího příkazu, nemůže býti zahájení vyrovnacího řízení překážkou pro exekuci, o niž tu jde. Nelze účinky směnečného zajišťovacího příkazu činiti illusorními s poukazem k zahájení vyrovnacího řízení, ježto zavedení vyrovnacího řízení bylo předpokladem pro vydání směnečného zajišťovacího příkazu.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle § 27 sm. zák. může býti, byla-li směnka přijata zcela nebo částečně, požadována a směnečnou žalobou vymáhána jistota za akcep-

tovanou sumu mimo jiné, požádal-li příjemce o vyrovnání. Jistotu může majitel směnky žádati předem od příjemce samého a za podmínek druhého odstavce § 27 sm. zák. také na svých předchůdcích. V souzeném případě vymohl si vymáhající věřitel vykonatelný směnečný zajišťovací příkaz proti dlužníku ve smyslu § 27 sm. zák. a § 558 c. ř. s., jehož realizace se domáhá exekucním návrhem. O způsobu zřízení jistoty ustanovuje § 23 (2) sm. zákona (§ 25 téhož zákona), že, nedohodnou-li se strany o způsobu zajištění a místě, kde má být věc daná za jistotu uschována, jest peníz, který má být zajištěn, hotově složit k soudu. Dohoda o tom, jak má být jistota zřízena, nebyla vůbec tvrzena, takže má vymáhající věřitel po zákonu nárok jen na to, by dlužník složil hotově k soudu směnečnou sumu k zajištění směnečné pohledávky vymáhajícího věřitele. Jen k vydobytí tohoto nároku mohla by být povolena exekuce. Návrhem, by byla na základě směnečného zajišťovacího příkazu povolena exekuce »k zajištění směnečných pohledávek«, dožaduje se vymáhající věřitel exekuce k zajištění peněžní pohledávky ve smyslu §§ 370, 371 a 374 ex. ř., což podle toho, co bylo uvedeno, není přípustné, nehledíc ani k taxativně vypočteným exekucním titulům v §§ 370 a 371, mezi něž směnečný zajišťovací rozkaz podle § 27 sm. zákona nepatří. Bylo proto exekucní návrh již z těchto důvodů zamítnouti. Dovolací rekurs jest odůvodněn, bylo mu vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo, aniž bylo třeba zabývat se otázkou, jaký vliv mělo zahájení vyrovnacího řízení o jmění dlužníkově na přípustnost exekuce vůbec.

Čís. 11026.

Lze se domáhati vlastnickou žalobou odevzdání pozemku i s příslušenstvím, jímž jest i stavení, pokud jest na pozemku postaveno, třebaž bylo zčásti i na pozemku sousedním.

Osoba nesúčastněná na kupní smlouvě nemůže těžiti z nedostatku jejího schválení Státním pozemkovým úřadem.

(Rozh. ze dne 22. září 1931, Rv I 927/30.)

Žalobci domáhali se na žalované Anně M-ové, by byla uznána povinnou vydati žalobcům pozemek čk. 73/3 se vším, co jest na něm postaveno, a s veškerým příslušenstvím. Procesní soud prvního stálice žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby. Důvody: První soud správně usuzuje, že v projednávaném případě jde o žalobu vlastnickou ve smyslu § 366 obč. zák., poněvadž žalobci jako vlastníci parcely čk. 73/3 domáhají se na žalované, by jim tuto parcelu se vším, co jest na ní postaveno, a s příslušenstvím vydala, a zjišťuje ve směru tom jako nesporné, že žalobci koupili trhovou smlouvou ze dne 30. června 1928 od Václava M-a pozemek čk. 73/3 v T., že podle této smlouvy byla žalobcům ve vložce čís. 68 poz. knihy pro kat. území T. parcela čk. 73/3 do vlastnictví připsána a jest dosud připsána, a to